

საქმე #1/5-----
(გამოძიების №0-----2)

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

12 აპრილი, 2019 წელი

ქ. თბილისი

**თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგია**

მოსამართლე - ალექსანდრე იაშვილი
სხდომის მდივანი - თამარ გიორბელიძე

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ნ-----ი,

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - ლ-----ი (დაბადებული - 1-----
-----).
-----).

ადვოკატი - გ-----ი,

კვალიფიკაცია: 1. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი (ორი ეპიზოდი); 2. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი.

დისპოზიცია: 1. ოჯახში ძალადობა - ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლებით გათვალისწინებული შედეგი (ორი ეპიზოდი); 2. ოჯახის წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2018 წლის 25 ოქტომბერს, სალამოს საათებში, ქ. თბილისში, ვ-----
-----ის მიმდებარე ტერიტორიაზე ავტომანქანა „N-----
---ში“, სახელმწიფო ნომრით N-----, ყოფნის დროს ლ-----მა მეუღლეს
მ-----ს მარჯვენა ხელით თმაში მოქაჩა და თავი მიაღრმევინა
მანქანის ე.წ. „ტორპედოზე“, რის შემდეგაც მ-----მა სცადა
მანქანიდან გადასვლა და გაქცევა, რა დროსაც ლ-----მა მარჯვენა
ხელით კვლავ მოქაჩა თმაში და ცდილობდა არ მიეცა წასვლის შესაძლებლობა.
აღნიშნულის მიუხედავად, მ-----მა მოახერხა ავტომანქანიდან
გადასვლა და გაქცევა, რა დროსაც მას დაედევნა ლ-----ი და კისრის
არეში მოუჭირა ხელი. ლ-----ის მიერ განხორციელებული ძალადობის
შედეგად მ-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

1.2. ლ-----ი და მ-----ი 2012 წლიდან იმყოფებიან
რეგისტრირებულ ქორწინებაში. თანაცხოვრების პერიოდში მათ შეეძინათ ერთი
შვილი. 2018 წლის 1 დეკემბერს, დაახლოებით 23:00 საათზე, ქ. თბილისში, ვ-----
-----ში, ლ-----მა ეჭვიანობის
ნიადაგზე, მეუღლეს მ-----ს თავისა და ცხვირის არეში სამჯერ
ჩაარტყა თავი, რის შემდეგაც სახისა და მუცლის არეში რამდენჯერმე დაარტყა
ხელი, ასევე მოქაჩა თმაში და თავი მიაღრმევინა კედელზე, აღნიშნულის
შედეგად მ-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ასევე, ლ-----
-----ი მეუღლეს მ-----ს დაემუქრა მოკვლით, კერძოდ: ეუბნებოდა,
რომ მისი მოკვლა უნდოდა და ამას აუცილებლად გააკეთებდა, ცოცხალი ვერ
გადაურჩებოდა, რა დროსაც მ-----ს გაუჩნდა მუქარის
განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

2.1. ლ-----ის მიმართ ბრალად შერაცხული ქმედებების ჩადენა **გარდა
მისი აღიარებისა** ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე არსებულ შემდეგ
მტკიცებულებათა ერთობლიობას: დაზარალებულ - მ-----ის
გამოკითხვის ოქმებს, მოწმეების - ც-----ის, ლ-----ის, ზ-----
-----ისა და გ-----ის გამოკითხვის ოქმებს, ექსპერტიზის
დასკვნას და 2018 წლის 2 დეკემბრის შემთხვევის ადგილის დათვალიერების
ოქმს.

2.2. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან“. მოცემულ შემთხვევაში ბრალდებულ ლ-----ის სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული ბრალდების მხარის მტკიცებულებები, გარდა ბრალდებულ ლ-----ის გამოკითხვის ოქმისა მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, რის გამოც ისინი მიღებულ იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე.

2.3. საქმის არსებითი განხილვის დროს მოწმის სახით დაკითხულმა ბრალდებულმა ლ-----მა აღიარა ბრალად წარდგენილი ქმედებები და განმარტა, რომ 2018 წლის 25 ოქტომბერს და 2018 წლის 1 დეკემბერს, მეუღლეს მ-----ს ეჭვიანობის ნიადაგზე მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, ხოლო 2018 წლის 1 დეკემბერს გარდა ფიზიკური ძალადობისა, ასევე დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით.

2.4. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

2.5. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე Bulychyev v. Russia, პუნქტი 32).

2.6. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე სასამართლო საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს (ლ-----ის ჩვენებას და მტკიცებულებებს, რომლებიც

მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ), აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია განაჩენის 1.1.-1.2. პუნქტებში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლით კრიმინალიზებულია ოჯახში ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. განსახილველი დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის (ოჯახის წევრის) ფიზიკური და ფსიქიკური ჯანმრთელობა. დანაშაული გამოიხატება: ა) ძალადობაში; ბ) სისტემატურ შეურაცხყოფაში, შანტაჟსა და დამცირებაში. ოჯახში ძალადობა (სსკ-ს 126¹-ე მუხლი) შედეგიანი დელიქტია და მისი შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ სუბიექტის ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა, ამასთან, ამ ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული მძიმე შედეგი.

3.2. სასამართლო აღნიშნავს, რომ განაჩენის 2.1. და 2.3. პუნქტებში მითითებული მტკიცებულებებით უტყუარად დადგენილია ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ ლ-----მა მეუღლეს მ-----ს 2018 წლის 25 ოქტომბერს და 2018 წლის 1 დეკემბერს, მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, რის შედეგადაც მ-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. ამდენად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ სახეზეა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (ოჯახში ძალადობა - ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, რამაც ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლებით გათვალისწინებული შედეგი) გათვალისწინებული დანაშაულის შემადგენლობისათვის სავალდებულო ყველა ნიშანი. ამასთან, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

3.3. საქართველოს სსკ-ის 151-ე მუხლით სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა დაწესებულია მუქარისთვის, რაც გულისხმობს სიცოცხლის მოსპობისა და ჯანმრთელობის დაზიანების ანდა ქონების განადგურების მუქარას, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების

საფუძვლიანი შიში. ამ დანაშაულის შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ მუქარა მიმართული იყოს სიცოცხლის მოსპობის, ჯანმრთელობის დაზიანების ან ქონების განადგურებისაკენ. ქმედების მუქარად დაკვალიფიცირებისათვის გადამწყვეტია, რომ მუქარის ადრესატს უნდა გაუჩნდეს საფუძვლიანი შიში, რომ მუქარა რეალურად განხორციელდება.

3.4. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მე-11¹ მუხლით განსაზღვრულია პასუხისმგებლობა ოჯახური დანაშაულისთვის, რაც განმარტებულია, როგორც ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ამ კოდექსის 108-ე, 109-ე, 115-ე, 117-ე, 118-ე, 120-ე, 125-ე, 126-ე, 137-ე-141-ე, 143-ე, 144-ე-144³, 149-ე-151-ე, 160-ე, 171-ე, 253-ე, 255-ე, 255¹, 381¹ და 381² მუხლებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენა. ოჯახური დანაშაულისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა განისაზღვრება ამ მუხლში აღნიშნული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის შესაბამისი მუხლით, ამ მუხლზე მითითებით.

3.5. სასამართლო აღნიშნავს, რომ განაჩენის 2.1. და 2.3. პუნქტებში მითითებული მტკიცებულებებით უტყუარად დადგენილია ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ ლ-----ი ოჯახის წევრს - **მეუღლეს მ-----ს დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით, რა დროსაც მ-----ს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში** (მათ შორის წარსულში განხორციელებული აგრესიული ძალადობრივი მოქმედებებიდან გამომდინარე). ამდენად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ სახეზეა საქართველოს სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (სიცოცხლის მოსპობისა მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში) გათვალისწინებული დანაშაულისათვის სავალდებულო ყველა ნიშანი. ამასთან, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

3.6. ამდენად, ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობის საფუძველზე სასამართლოს დადგენილად მიაჩნია, რომ ლ-----მა ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილითა და საქართველოს სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულები, რომელთათვისაც იგი ცნობილ უნდა იქნეს დამნაშავედ.

4. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

4.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე

მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

4.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავეს წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

4.3. განაჩენის 4.1. და 4.2. პუნქტებთან მიმართებით სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

4.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი, რომლითაც ლ-----ს მსჯავრი უნდა დაედოს სასჯელის სახედ და ზომად ითვალისწინებს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ოთხმოციდან ას ორმოცდაათ საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთ წლამდე, ხოლო სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი ჯარიმას, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ას ოციდან ას ოთხმოც საათამდე, გამასწორებელ სამუშაოს ვადით ერთ წლამდე, შინაპატიმრობას ვადით ექვსი თვიდან ორ წლამდე ანდა თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთ წლამდე. ამდენად, სასამართლო იმსჯელებს და შეაფასებს ლ-----ის პიროვნებისა და ჩადენილი ქმედების გათვალისწინებით, რომელი სასჯელი იქნება პროპორციული/თანაზომიერი და უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

4.5. საქართველოს სსკ-ის 53¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, დანაშაულის ჩადენა **ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ**, უმწეო მდგომარეობაში მყოფის მიმართ, არასრულწლოვნის მიმართ ან მისი

თანდასწრებით, განსაკუთრებული სისასტიკით, იარაღის გამოყენებით ან იარაღის გამოყენების მუქარით, სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით, არის პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება ამ კოდექსით გათვალისწინებული ყველა შესაბამისი დანაშაულისათვის **(დანაშაულის ჩადენის დროს მოქმედი რედაქცია).**

4.6. სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას **ლ-----ის** პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებად ითვალისწინებს იმ გარემოებას, რომ ბრალდებულმა ხელი შეუწყო სწრაფი მართლმსაჯულების განხორციელებას (მტკიცებულებები გახდა უდავოდ) და აღიარა ჩადენილი ქმედებები, ხოლო პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებაა დანაშაულის ჩადენა ოჯახის წევრის მიმართ.

სასამართლო ასევე ითვალისწინებს **ლ-----ის** მიერ ჩადენილი ქმედებების საზოგადოებრივ საშიშროებასა და ხასიათს (მან მეუღლის მიმართ ჩაიდინა ძალადობრივი ხასიათის დანაშაული - სიცოცხლის მოსპობის მუქარა და ძალადობა, რაც ოჯახში ძალადობის გავრცელების მასშტაბებისა და ხასიათის გათვალისწინებით მომეტებული საშიშროების მატარებელია), ქმედებების განხორციელების სახესა და ხერხს (**ლ-----მა** 2018 წლის 25 ოქტომბერს და 2018 წლის 1 დეკემბერს მეუღლეს, მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, ხოლო 2018 წლის 1 დეკემბერს ბრალდებული დაზარალებულს დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით), **ლ-----ის** ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას (მის მტკიცე სურვილს, მისწრაფებას დაზარალებულისათვის მიეყენებინა ფიზიკური ტკივილი, დაერღვია მისი სიმშვიდე და მყუდროება), მის პირად და ეკონომიკურ პირობებს (ჰყავს შვილი, ეწევა სასოფლო-სამეურნეო საქმიანობას), დაზარალებულის პოზიციას (ითხოვს **ლ-----ის** მიმართ გამოყენებულ იქნეს კანონით გათვალისწინებული შელავათები), დანაშაულის ჩადენის მოტივს/მიზანს, **ლ-----ის** კანონის შესაბამის და ეთიკურ ქცევას სასამართლო განხილვის დროს და მიაჩნია, რომ სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, **ლ-----ს** სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა.

4.7. დემოკრატიულ სახელმწიფოში სასჯელის მიზანს ადამიანის ფიზიკური ტანჯვა და პირადი დასჯა არ წარმოადგენს. სასჯელი სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის მიზნებს ემსახურება. სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა საზოგადოებისთვის განსაკუთრებული საფრთხის შემცველი ქმედებებისთვის არის დადგენილი და ვინაიდან იგი წარმოადგენს ადამიანის თავისუფლების შეზღუდვის უმკაცრეს ფორმას, ამა თუ იმ ქმედებისათვის სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა გამოყენებულ უნდა

იქნეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც ეს აუცილებელია ქმედების სიმძიმის, მოსალოდნელი საფრთხეების, დანაშაულის ჩადენის კონკრეტული გარემოებების, დამნაშავის პიროვნებისა და სხვა ფაქტორების გათვალისწინებით. სასჯელის სახით გამოყენებული თავისუფლების აღკვეთის ხანგრძლივობა უნდა წარმოადგენდეს ქმედების შესაბამის, რეალურ და პროპორციულ საშუალებას სასჯელის მიზნების მისაღწევად.

4.8. ამდენად, განაჩენის 4.5. და 4.6. პუნქტებში არსებული გარემოებების გათვალისწინებით ლ-----ს საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად თითოეული ეპიზოდისათვის, სასჯელის ზომად უნდა განესაზღვროს 6 თვითა და 15 დღით თავისუფლების აღკვეთა, ხოლო საქართველოს სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით - 6 თვითა და 15 დღით თავისუფლების აღკვეთა, რაც ჩადენილი დანაშაულების სიმძიმის, მათი საზოგადოებრივი საშიშროებისა და ლ-----ის პიროვნების გათვალისწინებით, ასევე სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის მოთხოვნებიდან გამომდინარე, სრულად შეესაბამება სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის მიზნებს (სასჯელის მიზნებს).

4.9. საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილების თანახმად, დანაშაულთა ერთობლიობის დროს საბოლოო სასჯელის დანიშვნისას უფრო მკაცრი სასჯელი შთანთქავს ნაკლებად მკაცრს, ხოლო თანაბარი სასჯელების დანიშვნისას ერთი სასჯელი შთანთქავს მეორეს. მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლოს მიაჩნია, რომ ლ-----ს სასჯელი უნდა განესაზღვროს საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, შთანთქმის პრინციპით, კერძოდ: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (2018 წლის 1-ლი დეკემბრის ეპიზოდი) დანიშნულმა სასჯელმა - 6 თვითა და 15 დღით თავისუფლების აღკვეთამ უნდა შთანთქოს სხვა სასჯელები და დანაშაულთა ერთობლიობით ლ-----ს საბოლოო სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს 6 თვითა და 15 დღით თავისუფლების აღკვეთა.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით,

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

1. ლ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილითა და საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (ორი ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენისთვის

და სასჯელად განესაზღვროს:

საქართველოს სსკ-ის 11¹,151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით - 6 თვითა და 15 დღით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (25 ოქტომბრის ეპიზოდი) - 6 თვითა და 15 დღით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (1 დეკემბრის ეპიზოდი) – 6 თვითა და 15 დღით თავისუფლების აღკვეთა;

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, ამ განაჩენით სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (1 დეკემბრის ეპიზოდი) დანიშნულმა სასჯელმა - 6 თვითა და 15 დღით თავისუფლების აღკვეთამ შთანთქმოს საქართველოს სსკ-ის 11¹,151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილითა და საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (25 ოქტომბრის ეპიზოდი) დანიშნული სასჯელები და ლ-----ის საბოლოო სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 6 თვითა და 15 დღით თავისუფლების აღკვეთა.

2. ლ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმდეს.

3. ლ-----ს სასჯელის მოხდის ვადა აეთვალოს დაკავების დღიდან - 2018 წლის 2 დეკემბერიდან.

4. საქმეზე არსებული ნივთიერი მტკიცებულება - დისკი შენახულ იქნეს სისხლის სამართლის საქმის შენახვის ვადით;

5. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

6. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე

იაშვილი

ალექსანდრე